

at vi ikke kan afskaffe den Toldbeskyttelse, vi har, i hvert Fald ikke i nogen nær Fremtid, kan der heller ikke være Tale om, at vi skulde gennemføre noget større i denne Retning; det kan vi ikke, og det vilde ikke være i Erhvervenes eller Landets velforstaede Interesse. Regeringen har sagt, at den ikke vil dette, og det bebrejder jeg den ikke; men det er ikke blot Regeringens Ret at sige, hvad den ikke vil, det er ogsaa dens Pligt at sige, hvad den vil, og det har den forsømt. Det vil sige, den har sagt en eneste Ting, den vil: den vil bort fra 8 Timers Arbejdsdagen. Dette lille Ben er det eneste, Regeringen kan møde med, naar der er Tale om at imødegaa den økonomiske Misère, og det er for øvrigt lige saa fuldkommen haabløst som det med Tolden, for de kan ikke afskaffe 8 Timers Arbejdsdagen, og jeg tror, de vilde faa en meget brodden Pande, hvis de vilde forsøge paa det. Er der noget, Arbejderne vil kæmpe for til sidste Blodsdraabe, havde jeg nær sagt, er det 8 Timers Arbejdsdagen, den er vundet i Kamp, vundet i Krig, og en saadan Vinding giver man i Regelen ikke Afkald paa godvillig. Der kæmpes for den i alle Lande, der kæmpes for den i de Lande, hvor Arbejderne sulter i en Grad, som de heldigvis ikke har sultet herhjemme siden Midten af Tresserne, da de danske Landarbejdere vel sultede lige saa slemt. Der kæmpes for den, selv af de tyske Arbejdere, som neppe har Kartoffer, for ikke at tale om Brød, til de sultne Barnemunde, de vil ikke paa nogen Maade opgive dette en Gang vundne Gode. Men det er ogsaa forlængst slaaet fast, at 8 Timers Arbejdsdagen giver større Arbejdsydelse eller i hvert Fald lige saa megen som 10 Timers Arbejdsdagen, saa det vilde være økonomisk dumt at gaa til en længere Arbejdstid. Hvis man vilde forlænge Arbejdstiden fra 8 Timer til 9 eller 10 Timer, er jeg ganske overbevist om, at man ikke derved vilde faa mere Arbejde, og jeg vil sige, at jeg haaber, at man ikke vilde faa det, jeg haaber, at Arbejderne er saa godt organiserede og saa stærke, at de ikke paa nogen Maade gaar ind paa at yde mere Arbejde i 9 eller 10 Timer, end de yder i de 8 — hvis man skulde paatvinge dem den længere Arbejdstid. Der er visse Ting, man skal kæmpe

for med alle til Raadighed staaende Midler, og dertil hører 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg tror ikke, Arbejderne i noget Land gaar ind paa at yde mere Arbejde, end de har ydet i de 8 Timer. Men det er mærkeligt, at man stadig taler saa meget om, at Arbejderne skal yde mere. Hvorfor skal Arbejdsgiverne ikke yde mere? Man har ikke hørt et eneste Ord om, at Direktørerne og Grossisterne og Embedsmændene skal yde mere Arbejde. Hvorfor skal de ikke yde mere? Hvis det er rigtigt, hvad man siger, at det er Arbejdsydelsen, det kommer an paa, gælder dette dog lige saa godt for de ledende og vel først og fremmest for dem. Men det hører man ikke et Ord om. Hvis ærede Medlemmer vil stille sig op ude paa Strandvejen en Sommerdag, vil De se en Mængde Direktører og Grossererere komme kørende i deres Luksusautomobiler om Morgen, og saa er de herinde i Byen et Par Timer, hvorefter de atter kører ud til deres Landsted. Det forekommer mig ikke, at disse Mennesker kan have 8 Timers Arbejde, deres Arbejdsdag er vist meget mindre — hvis det, at de kører herind, overhovedet betyder andet, end at de skal ind og spise Frokost. Det var rimeligere, om disse Herrer blev sat til at bestille noget. Det er ikke længere Gulaschbaroner, der er Tale om, de fleste af dem er døde eller over alle Bjerge, men adskillige unge Direktører, Faders Sønner og navnlig Sviger-sønner, som har arvet Gulaschbaronernes Unoder. Vi ser dem fare omkring i Landet i deres Luksusautomobiler om Sommeren og hører deres Champagnepropper knalde i Raadhuspladsens Hoteller om Vinteren. Lad dem tage noget mere Arbejde paa sig, hold dem blot 8 Timer, mere forlanger jeg ikke, saa vil det betyde noget, hvis mere Arbejde har den Betydning for Samfundet, som man tror. Og Embedsmændene, som vi talte om forleden Aften. Det er hændet mig adskillige Gange, naar jeg er kommet over i Centraladministrationen Kl. 11 om Formiddagen og skulde tale med en Embedsmand, at Budene har rystet paa Hovedet og sagt: Ja men Herregud, Mand, hvorfor kommer De saa tidligt, De ved jo, at de ikke kommer før Kl. 12? Og, naar jeg saa kommer Kl. 12, hedder det: Den Herre er gaaet til Frokost. Og saa kunde